

tiverer det: „Naar jeg benyttede Oscar Køhler dertil, var det, fordi jeg havde den Overbevisning, at han baade vilde udføre et godt Arbejde, og at han vilde udføre det rettidigt, eller i alt Fald saa rettidigt, som man overhovedet i saadanne Forhold kan gøre Regning paa, og saa i Særdeleshed derfor, at jeg derigennem vilde være sikret mod at faa nogen Efterregning.“ Det var altsaa de tre Grunde, den højtærede Justitsminister anførte for, at han havde overdraget Arbejdet til Oscar Køhler i Stedet for til Egnens Haandværkere. Da han havde angivet disse Grunde, kom Brædderne. Saa sagde vi: Ja, men det passer jo ikke, der har ikke været nogen Garanti gennem Firmaet Oscar Køhler, der er ikke leveret kontraktmæssigt Arbejde, Arbejdet er ikke leveret rettidigt. Der var bare en Ting, man endnu ikke kunde sige, og det var, at der ikke vilde komme nogen Efterregning. Det tror jeg ganske sikkert heller ikke, der kommer, men det er, fordi det er blevet kritiseret saa tidlig. Ellers skulde det undre mig, om ikke den tredie Forudsætning, at der ikke vilde komme nogen Efterregning, havde slaæet Klik, og jeg skal senere motivere, hvorfor jeg tror det.

Det er nu konstateret ved et Aktstykke, hvorunder der staar Navnet Jensen-Sønderup, altsaa den ærede Ordførers Navn, at alt, hvad der er fremført af Kritik dette Byggeforetagende vedrørende, er korrekt fra Ende til anden. Det er saadan, at det oplyses, at der ikke er anvendt kontraktmæssigt Materiale, og det oplyses, at Entreprenøren har tjent Penge ved denne Virksomhed. Det bliver ganske vist sagt, at det er ikke nogen stor Sum, men der er en Ting, der maa erindres i denne Forbindelse, og det er, at allerede i August Maaned, inden Byggearbejdet endnu var ret langt fremskredet, blev der i Pressen i Horsens, ikke alene i den socialdemokratiske Presse, men senere ogsaa i Regeringspressen, rettet meget skarpe Angreb mod Justitsministeren for den Maade, hvorpaa han havde udbudt dette Arbejde, og samtidig kritiseredes de Materialier, der bleve anvendte. Efter den Tid, da det meste Arbejde var fuldført og det meste Materiale leveret, har, det skal jeg erkende, Materialet været, som det skulde, men ingen vil dog tro, at Oscar Køhler, efter i de første tre Maaneder, han havde dette Byggearbejde, at have anvendt daarligt Byggemateriale, pludselig uden nogen som helst Foranledning skulde begynde at anvende godt

Materiale, hvis der ikke ude fra var sket noget.

Det er altsaa noget, vi ikke behøve at skaffe noget andet Bevis for end dette Aktstykke, at paa tre forskellige Steder er der anvendt daarligere Materialer end i Konditionerne fastsat. Der bliver sagt om Tagpappet, at det er der ingen Bemærkning at gøre til. Jo, det er der, og endda ikke saa faa. Der bliver sagt, at det er kasseret af den tilsynshavende og vil blive omlagt til Foraaret, det kan ikke lade sig gøre at omlægge det om Vinteren. Det er rigtigt, det kan man ikke. Men hvad den ærede Ordfører ikke omtalte, var, at dette Tagpap var lagt paa den 1. August i Fjor, og det vil erindres, at i August og September Maaned i Fjor var det saa fortrinligt Vejr, at man kunde have omlagt det ti Gange, hvis man var kommen i Tanker om at kassere det, før Finansudvalget kom over og kritiserede det. Nu er det saadan, at Arkitekten maa erkende, at Taget er utæt, Tagpappet kan ikke blive liggende. Men naar man forstaar, at det ikke duer, hvorfor har man saa ikke omlagt det i Fjor, da det var godt Vejr, i Stedet for at lade det staa Vinteren over?

Der er, som sagt, ikke kommet nogen Efterregning, og jeg antager heller ikke, at der vil komme nogen; men jeg vil sige, at hvis det var blevet Egnens Haandværkere, der vare komne til at udføre dette Arbejde, tror jeg, der var kommet Efterregninger; deri vil jeg give den højtærede Justitsminister Ret. Det er nemlig saaledes, at efter at Arbejdet var blevet paabegyndt, kom Arkitekten i Tanker om at forlange Indskud i Løfterne, hvorom der intet stod i Konditionerne, og dette Indskud kostede 1,185 Kr. Endvidere kom han i Tanker om, at han gerne vilde have anbragt 3 eller 4 Porte, som heller ikke vare forlangte. Da han stiller Forlangende om disse Porte, siger Entreprenøren: Ja, dem skal jeg anbringe, de koste 250 Kr., men jeg forlanger intet for dem. Man lægge Mærke til, at alt dette kommer Entreprenøren i Tanker om at gøre godvilligt, efter at Kritikken er rejst, efter at det er konstateret, at han har anvendt Materialer, som ikke vare kontraktmæssige. Nu vil jeg spørge: Er det en Ros for en Haandværker, at han paatager sig et Arbejde for en vis Pris, og at han saa, naar Arkitekten kommer og siger: Her vil jeg have en hel Del Ekstraarbejde udført, som jeg ikke har forlangt, til en Sum af 1,400 Kr., at han da svarer: Ja, det vil jeg